Tef

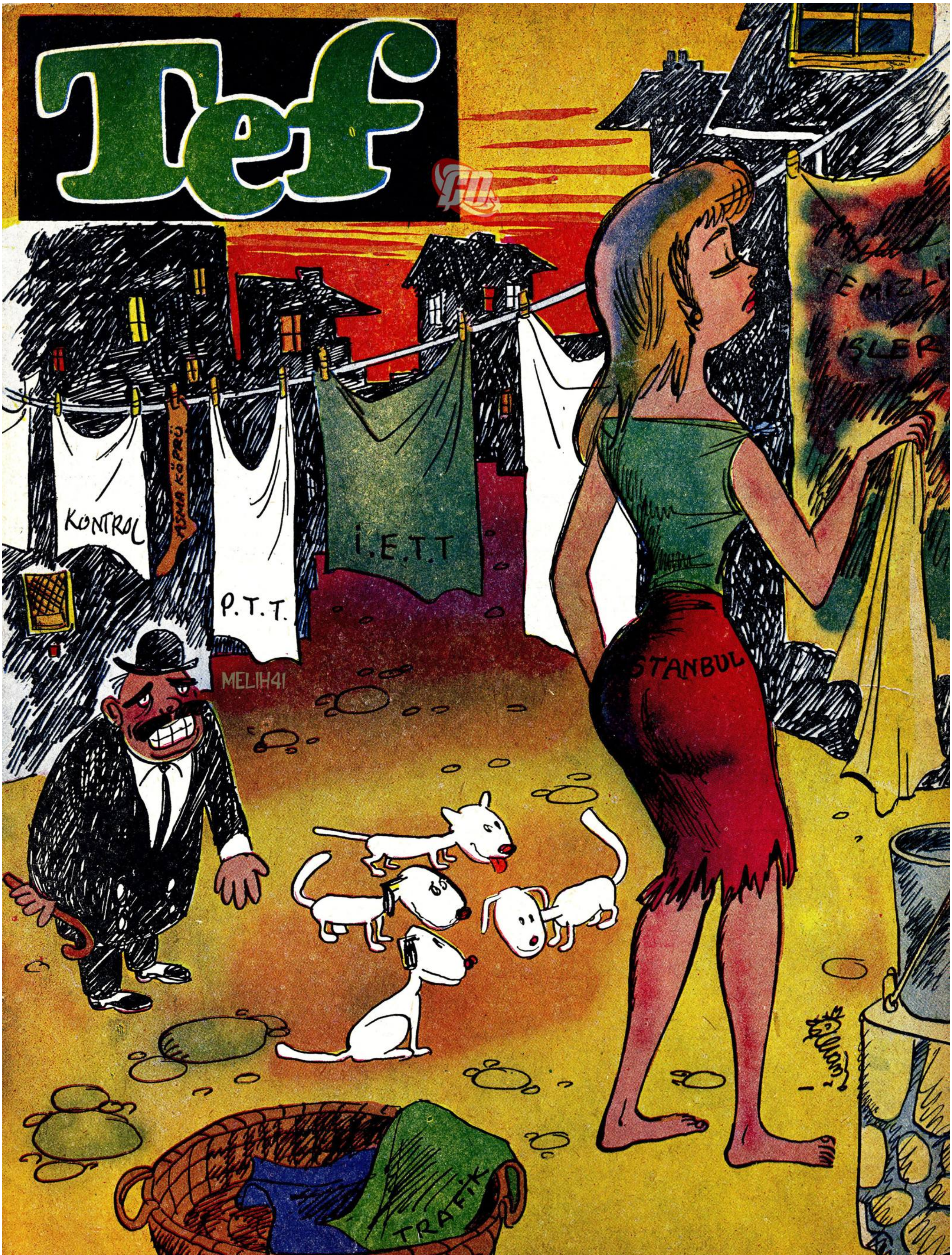

Kız - Ben sizin bildiğiniz kızlar-dan değilim...

Meğer tırnaklarım ne kadar bükımsızmış!

Çalıştığım dairede Apti Zeki ile nişanlandığımı söylediğim zaman bütün arkadaşlar - "Meşhur İtriyatçı Apti Zeki mi?,, diye sordular. Bende "Evet,, dedim. Başka ne diyebilirdim.

Fakat arkadaşım Nermin.

– Oh Jale artık ellerine bol bol oje sürebilirsin dedi... Halbuki benim oje kullanmadığımı bilmiyordu. Akşam Apti'yi görünce.

– Apti bana senin ojelerinden versene dedim. Apti: Tosla 600 kuruşu vereyim. dedi.

İşte
O GÜN BU GÜN
Apti Zeki
OJESİNİ

MECBUREN KULLANIYORUM ÇÜNKÜ APTİ ZEKİ KOCAMDIR

TEESSÜF

Geçen gün kendilerine misafir gittiğim eski dostlarımdan Hasan Şakşak ve eşi misafirliğim esnasında bir bardak su istediğim zaman bana su yerine bir bardak limonata verdiler. Benim limonata'yı sevmediğimi de bilirler. Kendilerine (çocukları hariç) alenen teessüf ederim.

Bizim şerbetçi K. İçensu

Bir Telefonla

Dünyayı Dolaşabilirsiniz!

Dünya seyyahatine çıkarken yanınıza Telefonunuzu da alın

B.O.C.A.I.

Dünyanın En Tecrübesiz HAVAYOLLARI T.A.Ş.

SİZİN DE HERKES GİBİ SAADET'TE

Bir parça hisseniz varsa.

SAADET

Apartımanındaki hissenizi almıya hazırım.

Varislerden Saim

DOLMA

SAATLERİ

Otomatik olup kurunca durur. Durunca da kurulur. Önce kurun, sonra durun

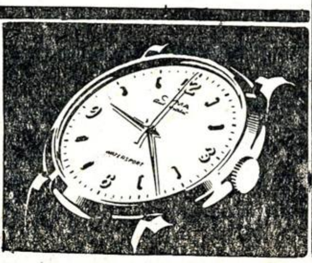

ÇOK ACELE İŞİNİZ Mİ VAR?

Evet var, size ne?

Tef

HAFTALIK MİZAH GAZETESİ

Kapak
ALTAN ERBULAK
KLİŞELER:
KENAN KLİŞE FABRİKASI

MUHARRİRLER :

Çetin Altan	Orhan Kemal
C. C. Cem	Yaşar Kemal
Adalet Cimcoz	R. E. Koçu
Müfit Duru	Doğan Nadi
Refik Erduran	Bülent Oran
Bülent Ersoy	Necmi Onur
Bedii Faik	Cemal Refik
Burhan Felek	S. İzzet Sedes
R. N. Güntekin	Süavi Süalp
Zahir Güvemli	Hamdi Varoğlu
R. H. Karay	

KARİKATÜRİSTLER :

Oğuz Aral	A. Ulvi Ersoy
Firuz Aşkın	Osman Filiz
S. Balcıoğlu	H. Heper
Nihat Bali	G. Kabakçıoğlu
A. Bayraktar	Yılmaz Karaca
S. Bıçakçıoğlu	B. Koraman
R. T. Burak	Bayram Küçük
Yalçın Çetin	Fikret Özelçi
Sadi Dinççağ	Turhan Selçuk
Ferruh Doğan	Nehar Tüblek
Orhan Doğu	Y. Tüzecan
S. Emiroğlu	E. Yağcıoğlu
Orhan Enez	Suat Yalaz
A. Erbulak	Tonguç Yaşar
M. Eremektar	Ziya Zorlu
E. Nuri Erkaç	

Abone şartları :
Seneliği : 24 Lira
Altı Aylığı : 12 Liradır.

Ç

ÇAĞLAYAN YAYINEVİ
Ankara Caddesi 48
İSTANBUL
FİYATI : 50 KURUŞ

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi: ÇAĞLAYAN YAYINEVİ adına Ertem Eğilmez
Yazı İşlerini fiilen idare eden: .... MÜFİT DURU
Teknik Sekreter: .... FİRUZ AŞKIN
Karikatür Sekreteri: .... ALTAN ERBULAK
Basıldığı yer: .... ŞEHİR MATBAASI

CİLT: 1 ☆ 4 ARALIK 1954 CUMARTESİ ☆ SAYI: 18

KURUNTULAR:

Bir Hayır Sahibi Çıksa!.

Karşılıklı beğenmiyoruz.

Herkes karşısındakinin bugün söylediğini alıyor, dün söylediğini yanyana getiriyor. Ak mı, kara mı arayacak yerde eski lâfları yeni lâfları kıyaslıyor. Kim olursa olsun dün dediğinin bugün aksini söylemiyen de yok gibi birşey!

Bunun sonu ne olur? diye düşündüm.

Ve içlerinde nazım geçenlere sordum:

— Bektaşî ile Mevlevî hikâyesini bilir misiniz? dediler. Ve anlattılar:

«Bektaşinin biri bir Mevlevîye 'Erenler, sizin tarikatin esası nedir?' diye sormuş. Mevlevî de, 'Biz Allah der döneriz. Ya sizinki nedir?' deyince Bektaşî, 'Biz de Allah der dururuz' cevabını vermiş.»

Kim Mevlevî, kim Bektaşî? Tarikatların kaldırıldığı bir devirde belli olmaz; ama dönenleri de duranları da görmek kabil değil.

Beğenilen, beğenilmeyen sözlere gelelim...

Hikmetinden sual edilmez. Bu insanoğlu acaip bir mahlûktur. Kâh beğenir, kâh beğenmez. Ne zaman beğenir? Onu da Hoca merhumdan dinleyiniz:

Bir gün Hoca hamamda yıkanırken aklına türkü çağırmak gelmiş. Başlamış okumağa... Kendi sesi kulağına güzel gelmiş. Hemen su dökünmüş, kurulanmış, giyinip hamamdan çıkmış. Ezan vakti olmadığı halde doğru minareye çıkıp ezan okumaya başlamış. Hocanın sesi de pek güzel değilmiş.

Aşağıdan geçen ve bu vakitsiz ezanı işiten dostlarından biri Hocaya seslenmiş:

— Hoca! Ezan vakti değil... Bu ezan neye? Bari sesin güzel olsaydı!

Hoca da cevaben:

— Bir hayır sahibi şunun burasına bir hamam yapsaydı, o zaman sen benim sesimin güzelliğini görürdün! demiş.

Hepimizin sesimiz ve sözümüz yerine göre çok güzel gelir. Lâkin gelgelelim Hocanın dediği gibi her yere sesimizi güzel aksettirecek bir hayrat hamam yaptırmak kabil değil ki!

Burhan FELEK

HAFTANIN HATLARI

19 YAŞINDAKİ ŞAHANE VÜCUTLU İTALYAN KIZI SOPHİA LOREN BİRDENBİRE YILDIZ OLUVERDİ (Hürriyet)

İNGİLİZ YILDIZLARINDAN 21 YAŞINDAKİ SARIŞIN VERA DAY GEÇEN GÜN İNGİLİZ BOKSÖRLERİNDEN ARTHUR MASON İLE EVLENMİŞTİR (Yeni Sabah)

CLARK GABLE, MARİLYN İÇİN «ÇOK HOŞ KADIN» DEDİ (Yeni İstanbul)

M. MONROE'NUN ESKİ KOCASI HASTALANDI (Hürriyet)

MEŞHUR TERZİ FATH'IN BAŞLICA ZEVKLERİNDEN BİRİ YEMEK PİŞİRMEKTİ (Vatan)

UYKU EN İYİ İLÂÇTIR (Akşam)

HİKÂYEMTRAK:

TAYYAR

Bülent ORAN

Kendime ait olmamak şartiyle karı koca kavgalarına bayılırım. Eksik olmasınlar bizim üst kattakiler de arasıra şenlik yapmaktan çekinmezler. Gün geçmez bir kızılca kıyamettir kopar. Evvelsi gece de öyle oldu. Letafet Hanımla Abdürrezak Beyin sesleri bizim kata inğe başladı. Fakat aksilik, tam bu sırada da anneannemin siyasî gevezelik damarı kabardı. İş gırtlağa dayanınca muhalefet yapmaktan pek hoşlanan kadıncağız, eski iktidar beyaz peyniriyle yeni iktidar beyaz peyniri arasındaki fiyat farklarını, C.H.P. zamanındaki kuyruk yağı ucuzluğunu anlattı, kulaklı pirincin en âlâsının 60 kuruşa satıldığını, şimdi salçalık domatesin bile yanına y a n a ş ı l m a - dığını, hele etin Osmanlı gelinlerinden daha tuzlu olduğunu söyledi ve bana:

— Başımızdaki adam senin gibi vurdumduymaz olursa böyle şekersiz kalıveririz, diye çattı. Bakkallarda ilâç için arasan bir dirhem yok. İnsan iki sandıkçık şeker alıp devirir bir kenara. Bizim bildiğimiz erkeklik böyledir. Ama sen...

— Allahını seversen sus, dedim. Erkekliği, şekeri mekeri bırak ta şu kavgayı bir ağız tadıyla dinleyelim.

Tam anneannem susmağa hazırlanırken teyzem, artistlikten ziyade müşteri toplamak için sahneye çıkan beceriksiz vodvil kızları gibi bir...

— Eyvah çekti... Eyvah yandık. Bizim yemek takımı yukarda. Işi azıtır da münakaşayı tabak, çanakla halletmeye kalkarlarsa mahvoluruz. Beşinci kocamın yadigârıydı, halis Çekoslovak...

Neyse, lâfın kısası, üst kata çıkmak bana düştü. Kavganın en alevli zamanında aile samimiyetinin ortasına misafirden ziyade bir kova su tesiri yaparak dalıverince, beni koltuğa yerleştiren Letafet Hanım:

— Siz yabancı değilsiniz, dedi, biz münakaşa ediyorduk, anlatayım da bana siz hak verin bari...

— Ben anlatayım asıl, diye atıldı Abdürrezak Bey. Dinleyin de boşanma dâvamızda şahit olursunuz.

Kadın parladı:

— Iş oraya kalsa ben bir ordu şahit getiririm.... Benim namusum...

— Hangi namusun?

— Duyuyor musunuz? Namussuz diyor bana... Halbuki kendisi sinsi sinsi daktiloyla...

— Daktiloya çamur atma.

— Korursun değil mi şırfıntıyı, ama biz namussuz değil mi? Bu lâflardan sonra seninle bir dakika oturmam. Yarından tezi yok...

Ben bildim bileli Letafet Hanım her gece bu bir dakika oturmama kararını alır, bizleri de şahit yazmakla tehdit ederdi... İşin uzamaması için:

— Durun da ben sorayım, dedim, münakaşanın esası nedir?

Abdürrezak Bey, aldatılmış kocaların o acındırma siyasetine dayanan kesik konuşma tarzıyla:

— Tayyar Bey, dedi.

Kadın:

— Söylemek istemezdim ama bu adam, aptalın biridir. Ben Tayyar isimli biriyle onu aldatmaya kalksam ruhu bile duymazdı.

Sağır bir ruha sahip olduğu anlaşılan koca itiraza kalktıysa da bir el hareketiyle onu susturarak devam etti:

— Akşam eve dönünce kapının altında bir kâğıt bulduk. Tayyar'ın adresi öğrenildi, karakola müracat edin, diye yazıyordu.

Abdürrezak Bey:

— Siz koca olsaydınız, diye konuşmak isteyince tekrar susturuldu.

Koca olup ruhumu sağırlaştırmaya hiç niyetim yoktu. Veciz bir konuşmayla, öyle bir harekette bulunamıyacağımı bildirdim. Münakaşa tekrar başladı.

Bu Tayyar Bey meselesi, bütün barışçı politikama rağmen, teyzemin Çekoslovak tabak takımıyla halledilmek zorunda kaldı. Beşinci koca yadigârı son çorba kâsesi kulağımı sıyırarak geçtikten sonra, Letafet Hanım, böyle bir

eşekle bir saniye daha evli kalamıyacağı kararını aldı. Ben de münakaşadan göz gibi lüzumlu organlarımdan kaybetmeksizin, sadece iki üç hafif yarayla kurtulduğuma sevinerek eve döndük.

Ertesi sabah, ayrılma kararı saniyeye indiği için bu sefer iş ciddî galiba diye düşünürken Letafet Hanım damlayıverdi.

— Ayol şu polislere ne demeli bilmem, dedi, geçenlerde tayyörüm kaybolmuştu, karakola bildirdikti. Adamcağızlar tayyörü Tayyar yapıp herifin birinin adresini yollamışlar. Az kalsın kırk yıllık kocamla aram açılacaktı.

Neyse ki Tayyar Bey sadece teyzemin yemek takımına dokunmuş, karı kocanın arasını açmamıştı.

Bülent ORAN

«Nerede olursa olsun...» (Bayram Küçük)

— Doğru söyle... Sahiden mi eğiliyorsun, yoksa lumbagon mu var?..

(Semih Balcıoğlu)

"Bir Katre" Bediî'yi Beklerken...

Hasta olmadığı zamanlarda, Bediî Faik'in bu sütunda yazı yazması için neler çekerdim; onu bir ben bilirim, bir de Allah. Hazır fırsat bulmuşken Bediî'yi bukadarcık olsun çekiştirmiş olalım.

Bu satırları hakikaten şikâyet edebilmek için yazıyorum. Fakat, Bediî Faik'ten değil, Basın ve Ceza Usul Kanunlarından.

Şimdi diyeceksiniz ki:

— Aman efendim, Bediî Faik tevkif edileli on günden fazla zaman geçti, bu ne acele?

Anlatalım.

TEF'i bir hafta evvelden hazırlamak mecburiyetinde olduğumuz için, bu satırları geçen Cumartesi çıkan TEF'te değil, şimdi okuyabiliyorsunuz.

Evet TEF'in ikinci yüzünü, bunlar Babıâlî tâbirleridir, Cumartesi günü bağladığımız için Bediî Faik'ten yazıyı en geç Cuma günleri almak zorundaydık. Perşembe akşamları, yazsa Heybeli'deki, kışsa tevkif edildiği Cihangir'deki evine telefon edip ertesi gün yazısını hazırlamasını rica ederdim. Ve tabii her seferinde:

— Bu hafta da yazmasam olmaz mı?

Sualiyle karşılaşırdık. Cevabımızın daima «olmaz» olmasına rağmen bu böyle sürüp giderdi.

Cuma sabahları benim mekân Bediî'nin Dünya'daki odasıydı. Bir seferinde ben biraz gecikmiş olacağım ki, yazıyı almağa Altan gitmiş. Biraz sonra odaya ben de girince evvelâ yüzünü buruşturmuş sonra Altan'a dönüp:

— Sen artık git, demişti, nasıl olsa bizim gardiyan geldi, yazıyı almadan buradan ayrılmaz.

Bu sözün söylenmesinden bir hafta bile geçmeden hakikî gardiyanların yanına gitti. Şimdi her halde benim gardiyanları arıyordur.

★

TEF'in ilk sayısındaki yazısını hatırlayacaksınız. O muhavere aynen aramızda geçmişti. Radyo ilânlarımızı kabul etmeyince bizim namımıza hem üzlümüş, hem de, «Beni kâhin yaptılar» diye yazmaktan kendini alamamıştı.

Bediî bugün, Cuma günü, beni arıyor mu bilmiyorum ama, ben bugün dalgınlıkla gittiğim Dünya'nın kapısından geri döndüm. Bugünümde bir eksiklik olduğu muhakkak. İnşallah yakında birbirimize kavuşuruz. O Dünya'sına, TEF Bediî Faik'ine. Tabiî bu yazı TEF çıktığı zaman tahliye edilmemiş olursa okursunuz.

Müfit DURU

ANKARADAN

Sekiz derecede

Parmaklarım makinenin tuşlarına sızlayarak vuruyor. Kömür alma sıramız ancak yılbaşına doğru gelecek. Oda öyle soğuk ki, frijiderde çalışıyormuş gibiyim. Tanrı yazının derecesini odanınkiyle müsavi kılmaktan korusun beni... Okuyucuların da - şayet varsa - çenelerinin titremesini istemem.

Zaten refah arttıkça musibetler de beraber artıyor. Yazın şeker bulamamıştık, şimdi de kömür bulamıyoruz.

Çoluk çocuk, sobası yanan talihli komşuları dolaşa dolaşa kalkınan memleketin canlı mümessilleri olarak millî saadetin reklâmını yapıyorlar. Fırsat bulursam büyüklerimizden kendilerine demokrasi kahramanlığı madalyası vermelerini rica edeceğim... Bu madalyanın, ağabeyisiyle beraber sığınacak bir ocak başı arayan iki yaşındaki oğlumun omuzundan daha çok yakışacağı bir yer olmasa gerek...

Odunun kilosu da birdenbire fırladı.. Kömür sobasında odun yanar mı? Yüz kilosu bir hafta bile dayanmıyor.

Harp sonrası Avrupa memleketlerinin sıkıntısını, mağlûp Alman markının galip dolarla atbaşı beraber gitmeğe başladığı 1954 yılı sonunda tatmaya kalkmak acı.

Sızlayan parmaklarım, titreyen vücudum ve isyan eden gönlümle trio yapıyorlar.

Müsaade buyurun da bu üçlü ahengin notasını kelime halinde kâğıda intikal ettirmiyeyim; yoksa bütün savcıları ayağa kaldıracak kuvvetli bir melodinin ortaya çıkacağı muhakkak.

Baksanıza yüz kızartıcı demek dahi suç sayılıyor ve sigaya çekiyorlar insanı:

— Yüz kızartıcı olduğunu nasıl isbat edersin? diye...

Gerçekten de isbat etmek zor; çünkü bir hâdisenin yüz kızartıcı olup olmaması bana değil, suratların cinsine bağlı.

Bununla beraber maddeten ısınmasak bile hiç değilse manen ısınıyoruz.

Hafta sekiz gün on dokuz, radyoda mevlit okunuyor. Tatlı sesli hafızlar, gülsuyu kokan uhrevî bir çınlayışla Süleyman Çelebinin mısralarını döktürüyorlar.

Mevlidi haydi neyse, anladık... Yalnız bazısının sonundaki dua bazan bir garip oluyor...

Meselâ geçenlerde muhterem bir hoca efendi, Devleti Cumhuriyenin ebedîliğini niyaz eyliyeceğine Hükûmeti Cumhuriyenin ebedîliğini diledi.

Halbuki hem anayasaya, hem mantıka göre birincisinin ebedîliği ikincilerin ancak faniliğiyle kabildir.

Hükûmetler gelip geçer, devlet kalır.

Devletin bir hükûmet boyunda hüküm sürmesini dua etmek, dinî değilse de hukukî bilgiye aykırı oluyor.

Tef okuyan din adamlarımızdan rica ederiz, hiç değilse arkadaşlarına duyursunlar...

Mevlitlerin sonundaki duada devletin ebedîliği için niyaz edenler sadece hükûmetin faniliğini talep etsinler.

Çetin ALTAN

İKİ SERSERİ

— Mesken buhranı ne demek ulan?

(Eflâtun Nuri Erkoç)

NÜFUS MEMURLUĞUNDA:

— Medenî haliniz?

(N. Atalay)

İSTANBULDAN

Şahın sarayı

İç siyaset meydanımızın bugünkü manzarası:

Ağızlar, hep aynı hedefe çevrilmiş birer top namlusu. Kalemler yine aynı hedefe nişanlanmış birer zehirli ok.

Top bataryalarının, okçu bölükleri kumandasının kimlerin elinde olduğu malûm.

Hedef... Muhalefet.

Meclis kürsüsünden, temel atma ve kordelâ kesme törenlerinden, iktidarcı ve şakşakçı gazete sahifelerinden bataryalar baraj ateşinde, ok yağmurları sağnak halinde.

— Tezvirciler... İftiracılar...

— Fesatçılar... Jurnalcılar...

— Vatan hainleri... Haysiyet cellâtları...

— Câniler... Kâzip şöhretliler...

Hedeften de sesler yükseliyor:

— Haksızsınız. Atışlarınızda isabet yok. Hep karavana gidiyor.

Bataryalarda, okçu bölüklerinde daha sert, daha şiddetli bir ateş ve atış salvosu:

— Susunuz... Sizin söz hakkınız yok. Bu memlekette ağız açamazsınız. Kayıtsız şartsız teslim olacaksınız.

Hedeften cevap:

— Siz bize söylüyorsunuz ya.

Salvo büsbütün şiddetleniyor:

— Biz söyleriz. Biz iktidarız, konuşuruz.

— Fakat biz de bu memlekette...

— Vay, hâlâ ağız mı açıyorsunuz? Yürüyünüz bakalım mahkemeye.

Bir hikâyecik:

Şaha yeni bir saray yapılmış. Saray mensupları orada bulunan yabancı misafire sarayı gezdirmişler ve sormuşlar:

— Nasıl, Şahın yeni sarayını beğendiniz mi?

Misafir:

— Evet, demiş. Saray çok güzel, çok beğendim. Şah Hazretleri güle güle otursun. Herşey tamam, yalnız sarayda hiç «yüz numara» göremedim. Onlar ne tarafta?

Saray mensupları kaş ve el kaldırmışlar:

— Şahın sarayında öyle şey olmaz. O Şahtır, istediği yere yapar.

Sarayın içinde Şaha söz yok ama... Bu memleket, Şahlar, şahzadeler, Şah taklitçileri için kurulmuş saray değil.

Cemal REFİK

Suç ve Ceza

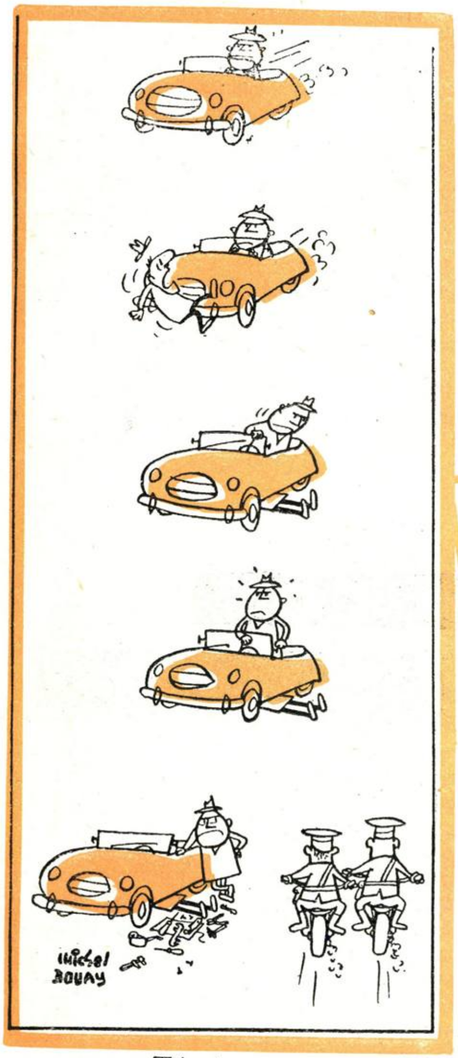

Tamirat

— Hile yapmak yok!

— "Çat„ diye bir ses duydum„ galiba açılıyor

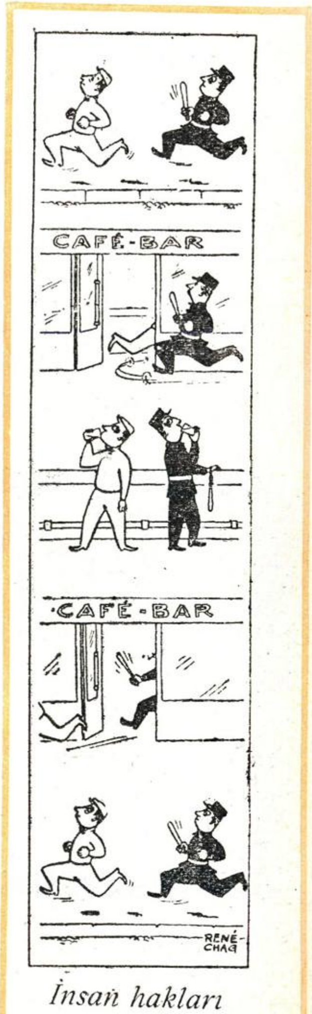

İnsan hakları

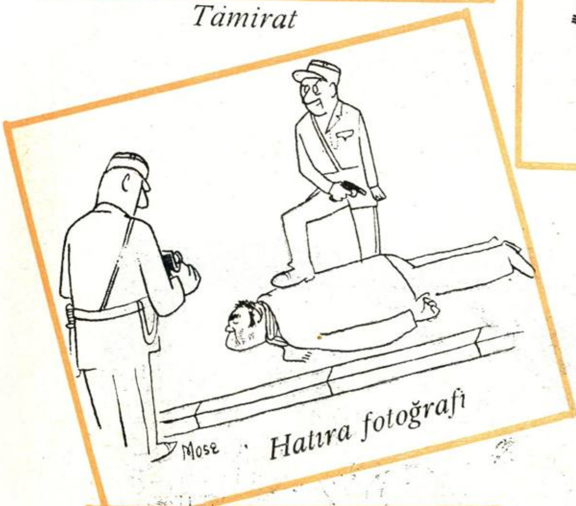

Hatıra fotoğrafı

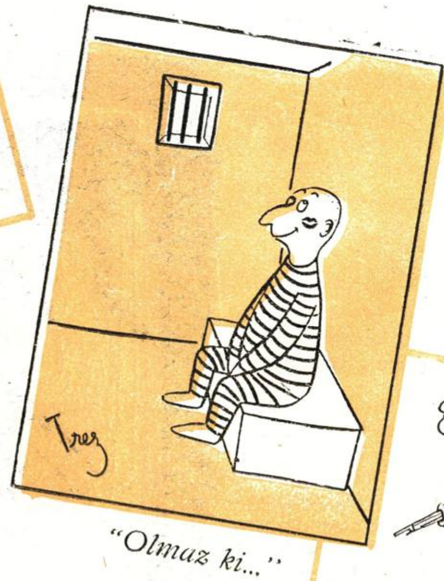

"Olmaz ki..."

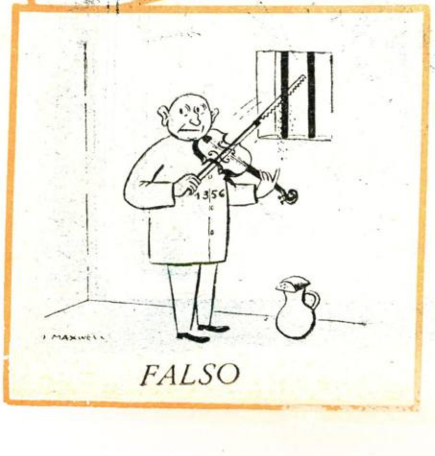

FALSO

— Goool!

HİKÂYE:

YATAKLI VAGON

İlk bahar makinesini keşfettiği için şu Rober Fulton'dan Allah razı olsun. Öyle ya... Lokomotif de onun sayesinde bulunmuş...

Lokomotifin sayesinde tren... Trenin sayesinde de yataklı vagon.

Yataklı vagonlara ötedenberi zaafım vardır. Düşünün bir kere... Küçücük, minimini bir oda... Yatağı var, aynalı dolabı var, sıcak suyu var, soğuk suyu var,lâvabosu var... hattâ insana çocukluk günlerini hatırlatan şeyi bile var. Anlayın işte... dilim varmıyor. Ya o ılık havası?... İnsanı ta iliklerine kadar dolduran, insana en olmayacak şeyleri düşündüren o ılık havaya ne buyrulur?...

Damarlarımız gevşer... beynimiz karıncalanır... gözlerimiz mahmurlaşır... dudaklarımız nemlenir... şakaklarımızda hafif zonklamalar. Hayalimizde masumiyetle zerrece alâkası olmayan hatıralar hora tepmeğe başlar. Uzandığımız yumuşacık yatakta sağdan sola, soldan sağa dönerek kıvranır, gerinir, göğüs geçirir, ahlar, oflar, puflarız.

★

— Hay Allah kahretsin... Bu yolculuğa ne diye tek başıma çıktım sanki? Böyle olacağını bilseydim... diye yattığım yerden doğrularak bir sigara yaktım.

Saat onbire geliyordu. Biraz kitap okursam şu hınzır hayallerden kurtulur, derin bir uykuya dalardım belki de?.. Fakat elim kitaba varmıyordu bir türlü... Zorla değil ya... Canım okumak istemiyordu bu gece. Gözüm, kompartımanın ara kapısına ilişti. Otellerle yataklı vagonlarda ara kapılar başlı başına birer macera konusu olmuştur daima.

Evet, gözüm ara kapıya ilişmişti. Basbayağı bir ara kapı amma, arkasında kim vardı acaba?... Belki de ızbandut gibi bir herif kıllı vücudunu olduğu gibi yatağa sermiş horul horul uyuyordu... Belki de keyfî olmaktan ziyade mecburi bir yolculuğa katlanmış ihtiyar bir kadıncağız vardı orada... Belki de boştu... Belki de...

Gırtlağıma doğru bir sıcaklık çıkmıştı birdenbire... Bu kapının arkasında şu anda belki de bir genç kadın vardı?... Ya soyunmuştu? Ya soyunmak üzereydi? Yahut da soyunmağa başlamıştı?...

Dünyada, soyunan bir kadını gizlice seyretmekten daha zevkli birşey tasavvur edilebilir mi?... O anda kendimi bir rontken makinesinden farksız buluyordum. Bütün kuvvetimi bakışlarımda toplayarak gözlerimi ara kapıya diktim:

Yanılmama imkân yoktu. Bitişik kompartımanda muhakkak bir genç kadın vardı. Esmerdi. Sırtüstü yatmış bir aşk romanı okuyordu.Yattığı yerde ayak ayak üstüne atmış olmalıydı. Geceliği, geriye doğru kalçalarına kadar dökülmüştü. Bacakları, bütün kusursuzluğu ile meydanda. İnsanda, hafif kakao karıştırılmış süt tesiri yapan bir rengi var bu bacakların... Üç gün, beş gün, yedi gün değil, yedi yüz yetmiş yedi bin gün okşayın bu bacakları... ne bıkarsınız, ne de usanırsınız...

Ya dizkapakları?... O ne yuvarlaklık öyle yarabbi?...

Farkına varmadan elimi ara kapıya doğru uzatmışım. Parmaklarıma baktım. Titiriyorlardı.

Tam bu aralık ara kapının arkasından hafif bir çığlık duydum. Sonra bir daha... bir daha...

Yüreğim hop etti. Bir hamlede yere atlamıştım. Ara kapı mı vuruluyordu? Bana mı öyle geliyordu?... Hayır hayır vuruluyordu. Ürkek bir sesin:

— Açın açın... Çok rica ederim, ara kapıyı açın... diye inlediğini duydum. Şaşırmıştım... Bu, şaşırmak değil bir nevi aptallaşmaktı. Uyuyordum da rüya mı görüyordum?... Uyanıktım da kâbus mu geçiriyordum?... Elimi uzatıp mandalı kaldırdım. Kapı birdenbire açıldı. Hayret... Allah Allah... Karşımda genç bir kadın vardı. Güzeldi. Çok güzeldi. Tesadüfe bakın... esmerdi de. Varla yok arası şeffaf bir gecelik giymişti. Kusursuz bacaklarının silueti bir bakışta insanı sersem ediyordu.

— Affedersiniz, diye âdetâ üstüme atıldı. - Affedersiniz... Zile bastım kimse gelmedi... Pencereyi açık bırakmıştım... Kompartımana kapkara bir kuş girdi... Yarasa mıdır?... Baykuş mudur nedir?... Ödüm koptu... Bana yardım edin... korkudan ölecektim az kalsın...

— Siz şöyle oturun, diye onu hafifçe kendi yatağıma doğru iterek öteki kompartımana geçtim. Her tarafı dikkatle aradığım halde kuşa benzer hiçbirşey göremedim. Aralık pencereyi kapatarak perdeyi indirdim. Tekrar kendi Konpartımanıma döndüm.

Kalbim, son nefesini veren bir canavar gibi göğsümü parçalıyordu. Genç kadın yatağıma oturmuştu. Aşağı sarkan çıplak ayaklarını görünce içim bir tuhaf oldu. Gözlerimi ağır ağır yukarı kaldırdım. Yusyuvarlak dizkapakları hafifçe aralanmıştı. Burun delikleri insanı çıldırtan bir çeviklikle açılıp kapanıyordu. Göz göze geldik. Beynimde şimşekler çakıyor, kıyametler kopuyordu. Yavaş yavaş ilerledim. Kollarımı uzattım... Gözlerimi gözlerinden ayıramıyordum... Ellerim, çıplak omuzlarına dokunmuştu. Avuçlarımda ateşe dokunmuş gibi bir yanma oldu. Bir hamlede onu kollarıma aldım.

Ara kapıyı ancak sabaha karşı tekrar kapayabildik. Bitkin bir halde kendimi yatağa attım. Uyuyup kalmışım.

★

Hafif bir sarsıntı ile uyanmışım. Tren bir istasyonda durmuş olacaktı. Yatağın içine oturup düşünmeğe başladım. Gözüm de ara kapıdaydı. Şu gençkadın gece yarısı kendini ne diye kollarımın arasına atmış olabilirdi?.. Kimdi?. Neyin nesiydi?... Hırlı mıydı?... Hırsız mıydı?... Ben siyasi bir adamdım da benden vesika mı çalmak istemişti?... Ben çok zengin bir adamdım da benden para mı aşırmağa kalkışmıştı?... Ben dayanılmaz bir erkektim de sadece erkekliğime mi tamah etmişti?...

Işte size üç sual sabırlı okuyucular... Bunlardan hangisi için o gençkadın bir yarasa bahanesiyle kendini bana vermişti?... Size üç dakika müsaade. Bulun bakalım...

★

Üç dakika oldu. Amma bulamadınız değil mi?... Bulamayacağınızı biliyordum zaten... Niçin mi?... Böyle bir macera olmadı da onun için... Ben sadece düşündüm... Ne zannettiniz ya?... Sadece düşündüm. Kusura bakmayın... Hürmetler ederim efendim.

Adnan TAHİR

— **Biraz sinirlidir ama iyi çocuktur.**

(MustafaEremektar)

İyi bir müzisyen misiniz?

1 — Akord yaparken (La) yı (Fa) zanneder misiniz?

2 — Transpoze edilen bir eseri expoze ederken nereye gittiniz?

3 — Usulleri usul usul mu geçersiniz?

4 — Piyano demek yavaş demek mi, yoksa piano demek mi?

5 — Dede Efendi sizin de dedeniz mi?

6 — Bethoven pastoral senfoniyi bestelerken pastırma yemiş midir?

7 — Hafif Batı müziği kaç gramdır?

8 — Sultanıyegâh methalini hiç gezdiniz mi?

9 — Bach'ın Dolapdere'de konserine gittiniz mi?

10 — Müzik ruhun gıdasıysa, kaç kilo aldınız?

Bu suallerden 5 ine doğru cevap verenler müzisyen, 4 üne cevap verenler teknisyen, 6 sına cevap vermek istemiyenler neden cevap vermiyorlar?

— **Napalım hemşerim... Sürat asrındayız!..**

(Oğuz Aral)

Meraklı olaylar

TALİHSİZ POSTACI

La Şansanda bir postacı bir mektubu hâmiline götürdüğü zaman, evde kimse olmadığını görmüş. Ertesi gün gene uğramış, gene bulamayınca artık her gün uğramış. Bir sene bu böyle devam etmiş. Postacı artık buna alışmış. Bir gün gene eve uğrayan postacı kapıyı çalınca kapının açıldığını hayretle görmüş. Kapıyı açan adam postacıya, aradığı zatın birkaç gün evvel taşındığını söylemiş.

Fantazi La Penir'den

★

DAĞA TERS ÇIKANLAR

İki dağcı 801 metre yükseklikteki Yuna Tepesine ters çıkmaya karar vermişlerdir. 10 saatlik bir uğraşmadan sonra buna muvaffak olan iki dağcı aşağı inememişlerdir.

Trio Latin'den

★

KULAKTA BULUNAN ELMAS

Tangina'da bir adamın kulağından ameliyatla bir elmas çıkmıştır. Bu hâdise üzerine yapılan soruşturmada adam, elması kulağına çocuğunun soktuğunu söylemiştir. Fakat elmas sahtedir. Elmasın hakikisini doktorlar çocuğun kulağından çıkarmışlardır.

Kelime Kitabından

★

KIRILMAYAN YUMURTA

Amerika'da bir adam çiftliğindeki kümeste bir yumurta bulmuş, fakat kıramamıştır. Adam, sonradan bunun hakikî değil, bir tahta yumurta olduğunu anlamıştır. Yumurtayı kümese karısı şaka yapmak için koymuştur.

Akordion'dan

★

DÜNYANIN EN ESKİ KİTABI

Dünyanın en eski kitabı Pariste Jan Debau adında birisinindir. Jan bu kitabı her gün okuduğu için kitap çok çabuk ve fazla eskimiştir.

Naima Tarihinden

★

TERS YÜRÜYEN İNSANLAR

Kotasotada ahali ters yürümektedir. Yani soldan gidip sağdan gelmektedir. Bütün gayretlere rağmen bu düzelmeyince, hükûmet yolları değiştirmiştir. Yani sağdaki yolu sola, soldaki yolu da sağa almıştır.

Stok Mağazasından

Gel de ölme

Yazan: FİKRET ARIT

Savcı, cesedin olduğu karyolanın baş tarafındaki komodinin üstünden mektubu alarak okumağa başladı:

«Sayın Bay Savcı,

58 yaşında, bekâr, bozulan işleriyle bütün dostlarını da kaybetmiş bir insandım. Hiç evlenmedim. İşlerim iyi iken lüzum görmedim, kötüleyince de cesaret edemedim. Evlenseydim belki iş-

lerim bozulmaz fakat asâbım çok daha beter olurdu. Yahut işlerim bozulur, fakat sıhhatim bu hale gelmezdi. Bilmiyorum. Mukadderat işte.

Işlerim bozulduğundanberi muhasebecilik yaparak hayatımı kazanmağa başladım. Siz de öğrenmişsinizdir ya, vazifem Çarşıkapı'dadır. Mecidiyeköy'ünde otomobil ambalâj tahtalarından bu

sandukayı uyduruverdim. Kâh halimden memnun, kâh şikâyetçi yuvarlanıp gidiyordum.

Bütün geri cemiyetlerde olduğu gibi vücut denen bu akıl, sır ermez Allah yapısı makineyi ben de ihmal etmiştim. Kontak anahtarından egzost borusuna kadar bir arabanın herşeyi ile alâkadar oluruz da beyin denen ve yumruk kadar cüssesiyle dünyayı cennet, cehennem yapan âlet ile, abur cubur herşeyi yiyerek defedemez hale getirdiğimiz kalınbarsağımızı hiç düşünmeyiz.

Ben de nihayet kontak anahtarı motoru çalıştıramaz, egzostan ses, seda çıkmaz bir hale gelinceye kadar şimdi önünüzde rahat rahat yatan; sizi ve daha birçoklarını zahmete sokup, birkaç kişinin de geçimine medar olacak şu vücudu öylesine ihmal etmişim ki bir muahede metni gibi yapmam ve yapmamam icap eden şeyleri önüme serince aklım başıma geldi.

Bakın neler yapıp neler yapmıyacağım:

Haşlama balık ve sebze ile sütlü mamüller, tuzsuz ekmek yiyeceğim. Uç ay mutlak istirahat edeceğim. Sigara, içki içmiyeceğim. Kızartma, yağlı yemekler, tuzlu ekmek yemiyeceğim. Yorulmıyacağım, sinirlenmiyeceğim, teläş etmiyeceğim.

Mahiyeti şüpheli bir ölüm hâdisesi ile karşılaştığınız için içerlemişsinizdir değil mi? Amma gelin aşağıdaki mâruzatımı okuduktan sonra ölmeyin bakayım Bay Savcı...

Allah razı olsun, çalıştığım müessese, iki ay yarı maaşla izin verdi. Içkiyi, sigarayı bıraktım. Fakat yalnız benim bırakmam kâfi değil ki. Gece yarısı penceremin dibinde patlayan bir nâra ile fırlıyor, sabah kapıdan çıkarken, günün en kalabalık saatlerinde şehri sulamağa kalkan ve tenha bulduğu yere su sıkıveren Belediye arazözleri gibi sarhoş homurtularının oraya, buraya serpiştirdiği asit yüzünden içmişten beter oluyorum.

Bizim gibi dar gelirlilerin kızartması, yağlısı ne olacak? Bizim yediğimiz kızartma, kızartılanın cinsi belli olmasın diye kızartılmış; yağlılar, ayıbı örtülsün diye yağlanmıştır. Kızartma ve yağ bizim yemeklerimizin makyajıdır. Bizim gibiler yemek yemez, mide fuhuşu yapar. Haşlama meşru hayattır. Biz bu bütçe ile midelerimize o lokantalarda meşru bir hayat temin edemeyiz.

Eğer yüzümde tebessüme benzer bir tekâllüs varsa, muhakkak son dakikada aklıma ekmek meselesi gelmiştir. Biz hiç alaturka hamamlardaki tellâkları gördünüz mü Bay Savcı? Görmedinizse bir gece on, on bire doğru şöyle bir fırının önünden geçiverin. Yahut hiç fırın işçisi görmedinizse bir gün alaturka hamama uzanıverin. Eski bir bahçe ayakkabım vardı. Giyilmez de sürünür cinsinden. Tekini kaybediverdim. Nasıl olsa bir gün bir ekmeğin içinden çıkar, gazetede fotoğrafını görür bulurum, diye aramadım. Bana ekmeğin yenebilecek cinsini değil de tuzsuzunu tavsiye eden doktor aklıma geldikçe gülerim.

Ya sütlü mamullere ne buyrulur? Saf süt içmek için beni emzirecek sütnineyi nereden bulurum? Buldum, nasıl emerim? Haydi emmeyi göze aldım, hangi emzikli kadın buna razı olur? Razı olanın verim bakımından muhallebici dükkânlarından ne farkı kalmıştır?

Su derdini, yol derdini, kaldırımdan kaldırıma geçmek derdini, tükürük derdini bırakalım. Ben işe gitmeğe mecburum. Bunun için de ya sabah ezanı kalkıp tramvayla, yahut biraz sabah keyfi yapıp otobüsle işime gidip geleceğim. Eskiden, sıhhatim yerindeyken bir, iki ufak ezikle kendim gidip, gelirdim. Doktorun yorulmamak, sinirlenmemek, teläşlanmamak tavsiyelerinden sonra ya ayaklar altında, yahut ta nezle mendili gibi buruş buruş götürülür, getirilir oldum.

Görüyorsunuz, ne yüzümde ze-

hirlenme âlâmeti, ne de etrafta bir intihar âleti var. Şüphelenip belki beni otopsiye göndereceksiniz. Size bu mektubu boşuna zahmetlere katlanmamanız için, ne-

ticeyi çok evvelden tahmin ederek yazdım. Otopsi yapılması icap eden birşey varsa bizim cemiyet hayatımızdadır. Ben intihar etmedim Bay Savcı. Ben sadece mahdut gelirimle, bu medeni şehirde, bir ilim adamımızın tavsiyelerini yerine getirmeğe çalıştım. Hepsi okadar...»

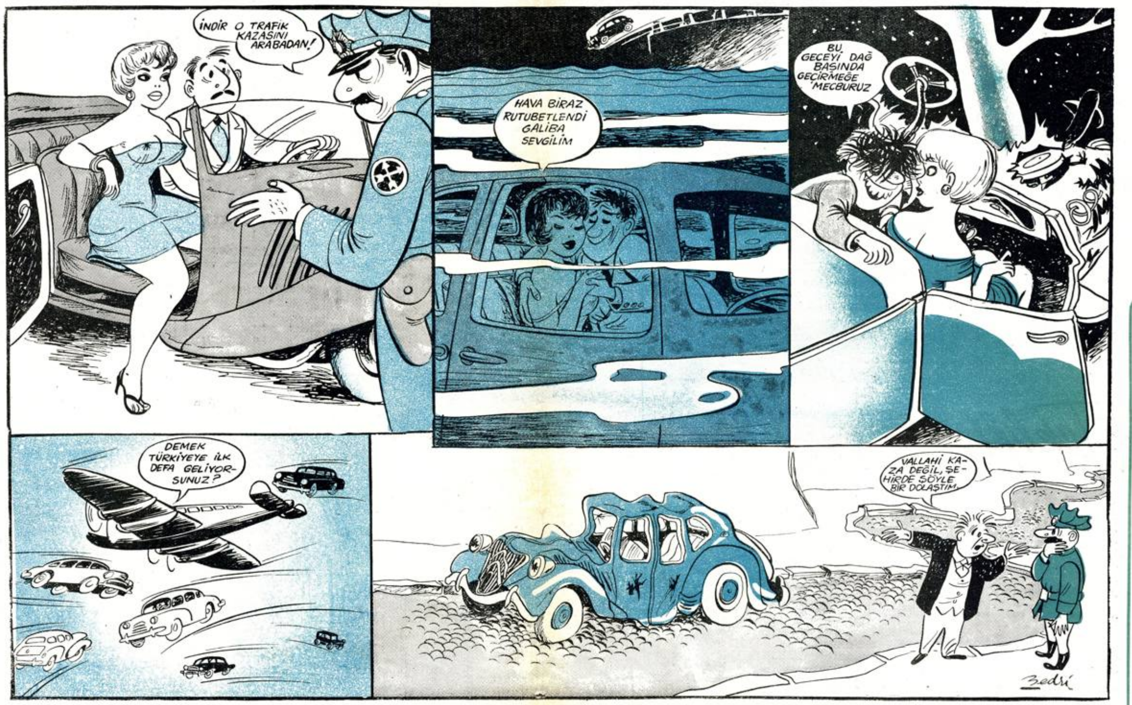

TRAFİK DEYİP GEÇMİYELİM... (Bedri Koraman)

Detektif olabilirmisiniz?

Bir gün polis hafiyesi Şakir'i, Mahuti Sultan Cafer Şah acele memleketine çağırdı ve karılarından birinin kaybolduğunu söyledi. Şahın 10.000 karısı vardı ve her gece onları sayıp yatardı. O gece de saymış, bir tane noksan çıkmıştı. (9999). Şakir hemen o gece kadını buldu.

C E V A P

Şakir, süratle tayyareye atlayarak Monte Karlo'ya gitti ve sabık Kral Faruğu bularak kadını geri vermesini söyledi. Faruk ta Şahın 10.000 nci karısı Sabiha'yı geri iade ederek, Şakir'e de hediye olarak bir kravat verdi.

BİLMECE

Bir adam 250 kuruşla çarşıya gidiyor, kilosu 400 kuruştan 250 gram et, kilosu 300 kuruştan yarım kilo yağ, kilosu 600 kuruştan bir kilo sabun, bir kutu kibrit, bir paket 30 luk sigara, bir de ufak şişe rakı alıyor. Bu nasıl olur.

C E V A P

Et ve yağı parayla, ötekileri de veresiye alıyor.

★

BİLMECE

Ekrem Aksaray'da oturuyordu. Bir gece yarısı ev halkını uyandırarak, «Şu anda Ortaköyde yangın var» diye bağırdı. Ekrem gecenin üçünde, Ortaköyde yangın olduğunu nasıl bildi? Hakikaten Ortaköyde, o saatte yangın vardı.

C E V A P

Ortaköydeki yanan evin sahibi Mustafa, Ekrem'in iyi arkadaşıydı. O gün Ekrem'e: «Ben bu gece saat üçte evi yakayım da görürsün» demişti. Ekrem de onu hatırlamıştı.

No. 9 Hayriye Hayalet

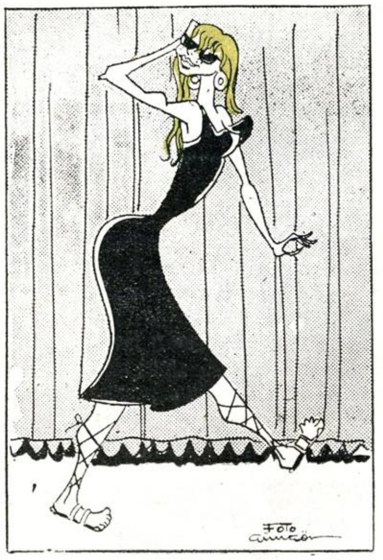

No. 9 - HAYRIYE HAYALET

Boy 1.90 Gözler gözlüklü siyah gözlüksüz acı mavi, ağız şehitlik, saçlar var, bel kavisli, kalça geride, ayaklar yazmasakta olur. Geceleri mezarlıkta dolaşır. Drakula kitaplarına hayran. Eğlenceden hoşlanmaz. Erkek arkadaşı yoktur (eskiden erkekti). Spor yapmaz ama evde spor çorap dokur. Ay çıktığı zaman mezarlıktan çıkar, gördüğünüz zaman kaçın

Adres: Mezarcı Mahmudun evinde mukim

Foto: Güngör Kabakçıoğlu

No. 10 Hayganuş Şakurşukuryan

No. 10 - Hayganuş Şakurşukuryan

Yaş 55, gözler . erqu, dudaklar ortası ufak, hafif sakal ve bıyık, saçlar her renk olur. Boyu bir mızrak boyu, bel yok, kalça göbekli 1.60 göbeksiz 1.75, korseli, ayaklar sol ayak sağda, sağ ayak solda. Tarihi filimleri sever, artistlerden Manukyan'a hayran, 4 lisan bilir, birini konuşur, karakaşlı kara gözlü erkeklere hayran, ayranı sever, bol bol içer. Spor yapamaz. Hepsi bu kadar.

Adres: Çabukyan apartımanı No. 3 - Samatya

Foto: Yaşa Gazi

Güzellerin resimlerinin neşri sona erdi.

JÜRİ SİZSİNİZ!

SEVGİLİ OKUYUCULAR:

Resimlerini neşrettiğimiz on güzelin arasından en beğendiğiniz güzelin (yalnız numarasını ve adını) en geç 18/Aralık/1954 tarihine kadar bize yazınız. Birinci seçilen güzele en fazla rey verenler arasında çekilen kur'ada kazananlara muhtelif hediyeler dağıtacağız. Ayrıca, kur'ada kazanan bir kişiye de birinci seçilen güzelin resmini çeken foto - karikatürist okuyucunun istediği karikatürünün renkli orijinalini verecektir. ACELE EDİNİZ...

KÜÇÜK HİKÂYE:

İzdivaç Teklifi

Nüketle altı aydır sevişiyorduk. Müthiş bir sevişmeydi bu... Birbirimizi bir gün görmesek, iki gün aç kalmış kadar rahatsız oluyor, birbirimizi gördüğümüz zaman da açlığımızı unutacak kadar kendimizden geçiyorduk.

Nüket gayet tok gözlüydü zaten... Bir kerecik olsun taksiye bindirmeğe muvaffak olamamıştım onu... «Dolmuş da ayni işi görmüyor mu?...» derdi.

Lokantada bir kaptan fazla yemek yemez, maden suyuna, karışık tatlıya heves etmez, içkili yerlerde bir şişe birayı dört saat idare ederdi. Buna mukabil, Nüketin bir bacakları vardı... Bir ayak ayak üstüne atardı... Allah... İdam mahkûmlarını ipe çekmek zahmetine katlanmaktansa ayak ayak üstüne attığı zaman Nüketin tam karşısına oturtsunlardı... herifçoğlu hemen oracıkta ağzından sular aka aka geberip giderdi vallâhi...

Ömrümüzün sonuna kadar birbirimizi sevmeğe, birbirimizden asla ayrılmamağa karar vermiş, yemin etmiş, and içmiştik...

Benim vaziyetim yeni bir ev açacak kadar düzelir düzelmez evlenecektik.

★

Geçenlerde bir akşam Nüket'le meşhur gece lokallerinden birine gitmiştik. Orada, bizim şirketin ihtiyar umum müdürü ile burun buruna gelmiyelim mi? Umum müdür iş başında nekadar ciddiyse, iş dışında o nisbette şakacı, gamsız ve neşelidir. Kâinata metelik vermez... İnsanın bankada kuluçkaya yatmış milyonları olduktan sonra kâinata ne diye metelik versin?

Nüket'i ona takdim ettim... Onu da Nüket'e...

Hazret, bizim kızın elini avuçlarında sıkarak onu önce yukardan aşağıya sonra da aşağıdan yukarıya bir süzdü... Bir süzdü... Daha sonra da ne yaptı biliyor musunuz?... İzdivaç teklif etti... Evet, evet, izdivaç teklif etti... Hem de şöyle:

— Allahın emriyle benden dul kalmak ister misin Nüket Hanım?

★

Evlendiler. Ben şimdi Nüket'in dul kalmasını bekliyorum.

A. T.

— **Sizde hiç kalp yok mu?**

(Yılmaz Karaca)

YAZISIZ

(Erol Kandiyar)

SOSYETE

ZİBİDİYE MEKTUPLAR...

Maya'da Nuri İyem'in sergisi açıldı. Her sene Nuri İyem'in sergisi İstanbul'un güzel kadınlarını bizim geçkin tazenin galerisine çeker. Neden diyeceksin, modern resmi mi sever bayanlarımız? Sevenleri de var elbet. Ama kazın ayağı öyle değil. Nuri kurnaz çocuktur, tutar bir sürü portre yapar. Kimi Meri'nin uzun boyunlarını taşır, kimi Nini'nin yeşil elâmet gözlerine sahiptir bu portreler. Şimdi bir telâştır alıyor İstanbul kadınlarını. Kulaktan kulağa bir söz dolaşıyor: Güler'in portresi de varmış sergide. Hangi Güler'in diyeceksin, yok müsaade et te söylemiyeyim. Malûm ya İstanbul'da Güler isimli bayan çok, çok ama bu portre (bilmem portre demek te doğru olur mu? Hani yarı beline kadar ayân beyân bir tablo) hemen herkesin tanıdığı güzel Güler-in tâ kendisi. Oysa ki Nuri İyem kafasından yaratır tablolarını, model filân duran yoktur ona. Istemez, kullanmaz model. Gelgelelim öyle bir düşürür ki resimlerini, muhakkak bir tanıdığa rastlarsın onun tablolarında. İyi ressamdır da, renkleri oturtmasını bilir. Hele o uzun boyunlu, ufak kadının portreleri yok mu? Çıldırtıyor bazı erkeklerimizi

Serginin ilk gününde Naim Tirali'ye rastladım. Tirali evleniyor, biliyorsun değil mi? Evini hep modern, güzel şeylerle donatacak. Daha evvel de Kuzgun'un acaip bir tablosunu almıştı. Bu sefer sergiyi gezerken o da büyük gözlü bir portrenin önünden ayrılmadı. Kendi kendine konuşur buldum Naim'i, «Nasıl olur? Görmüş olamaz ki...» demiyor mu? Aman Naim'ciğim, ne oldu sana? demeğe kalmadan, «Ben alıyorum bu portreyi» dedi, parasını toka etti, indirdi duvardan resmi. «Dur, sergi sonunu bekle» falan diyecek oldular, dinlemedi. Sürpriz yapacakmış nişanlısına. Dedim ya, akıllı çocuktur bizim Nuri Hoca.

Sana mektupları yazarken hep Paris'li Altan'ı düşünürüm. Kimbilir ne biçim süsleyecek gene bu mektupları, derim. Bak Zibidiciğim, yazılardan sorumluyum ama karikatürlerden katiyen sorumlu değilim. Karikatürler bana da sürpriz oluyor, her seferinde kalbim çarparak acaba nasıl resimlemiş melun oğlan? diye heyecanlanıyorum. Sen onu bu yakınlarda gördün mü? Üzerinde sıfır numara bir üçüncü adam paltosu. Daima traş olmuş durumda, kırmızı kadife fantazi bir yelek kavramış ince belini... Elbiseleri ütülü, papuçları boyalı. Akşamları Kulis'te alıyor «dringini», yalnız ve yalnız otomobile biniyor. Piyesleri bir değil, on kere seyrediyor. Piposuna İngiliz tütünü koyuyor, Fransızca mecmualar okuyor, Fransızca konuşuyor. Geceleri blaze (!) bir halde tek başına dolaşıyor İstiklâl Caddesinde.

Ne oldu yeşil gözler, koyu siyah saçlar? Yine mi mola verildi eski bir sevdaya? Taksitle iş görmesini sevmez Altan ama, merak içindeyim, bu sefer neden vazgeçti ilham perisinden? Dişleri ve tırnakları da hâle yola girince film çevirecek ve baş rolü oynıyacakmış. Sen merak etmiyor musun? Ben çok merak ediyorum.

Fitne - Fücur

Merihli — Eyvaaah... Uçan daireler...

(Sade Yalçın)

Seçme Sözler

Çok koşan çabuk koşar.

Beden Klavuzu

★

İnsanın dirisi balığın irisi makbuldür.

Makbule

★

Kilimi yere seren halıyı mindere serer.

Oturma Odası

★

Her spiker radyoda konuşamaz.

Baki Süha Ediboğlu

★

Soba kışın kurulur ama kömür yazın alınır.

Froid Cemal

★

Uykusu ağır olanın kilosu da ağırdır.

Kantar Hamalı

★

Suyun bastığı yere ayak basmaz.

Basma Deposu

★

Silâh deposunda sandalla gezilmez.

Orada duranlar

★

Nermin Sapan Ahmet Sapan'ın karısıdır.

Babası Hüsnü Sapan

★

Seni seveni sen de seni sevmiyeni ben de sevmem.

Ben

★

Losyonun faydasını görenler onu daima sürmelidir.

An Şante

★

Bana bir lira verene ben bir lira borçlanırım.

Veresiye Kâzım

★

Emekli Sandığı tekaüt konsolu taşır.

Hilton

★

Ah Nebahat ettik bir kabahat.

Ali

★

(X) işaretli seferler cumartesi günleri yapılmaz.

681 No. lu sefer

Tarihimizde öyle mirasyedi zenginler vardır ki, dalkavuklarına hatıra gelmiyecek muziplikler yapmışlardır. Meselâ on dokuzuncu asrın meşhur mirasyedisi Veliefendizade ortalığın çakıl çakıl buz tuttuğu bir kış gününde dalkavuğu Buhurî ile deniz sefasına çıkar... Kayıkçı gocuğuna bürünmüştür. Efendi hazretleri de kürk üstüne kürk giymiş...

Sarınmış, sarmalanmış. Yalnız gözleriyle burnu görünmekte... Dalkavuk anadan doğma çıplak... Efendinin kasdı, Buhurî'yi söyletmektir:

— Buhurî... Burnumun ucu üşüyor... Ne yapsam acaba?

Zangır zangır titreyen biçare adam gülümser:

— Sıcak bir tek yerim var... Mübarek burnunuzu da oraya soksanız efendim!...

★

Osmanlı padişahları içinde dalkavuklara, şaklabanlara en ziyade düşkün olan Üçüncü Sultan Murad'tır. Bir gün maskara dalkavuklarından biri şataret ve maharetini gösterip ihsanını alacağı sırada:

— Padişahım... Bugün altın istemem... Beni falakaya yatırsınlar... Yüz değnek isterim...

Der. Padişah sebebini sorar:

— Hele emir buyurun... Vursunlar... Sebebini o zaman söylerim!..

Cevabını verir. Herifi falakaya yatırırlar ve çıplak tabanlarına değnekleri indirmeğe başlarlar. Kendisi de yüksek sesle, «Bir.. iki.. üç!..» diye sayarmış. Elli olunca:

— Durun! der... Bir ortağım var. Ellisi de ona vurulacak!

— Ortağın kimdir? derler.

— Beni her gün davete gelen bostancı neferi... Herif, seni ben

çağırdım, ihsanın yarısı benimdir diye Padişahın bana verdiği paranın yarısını alır... Bugün de hakkım yüz değnektir. Ellisi onun!..

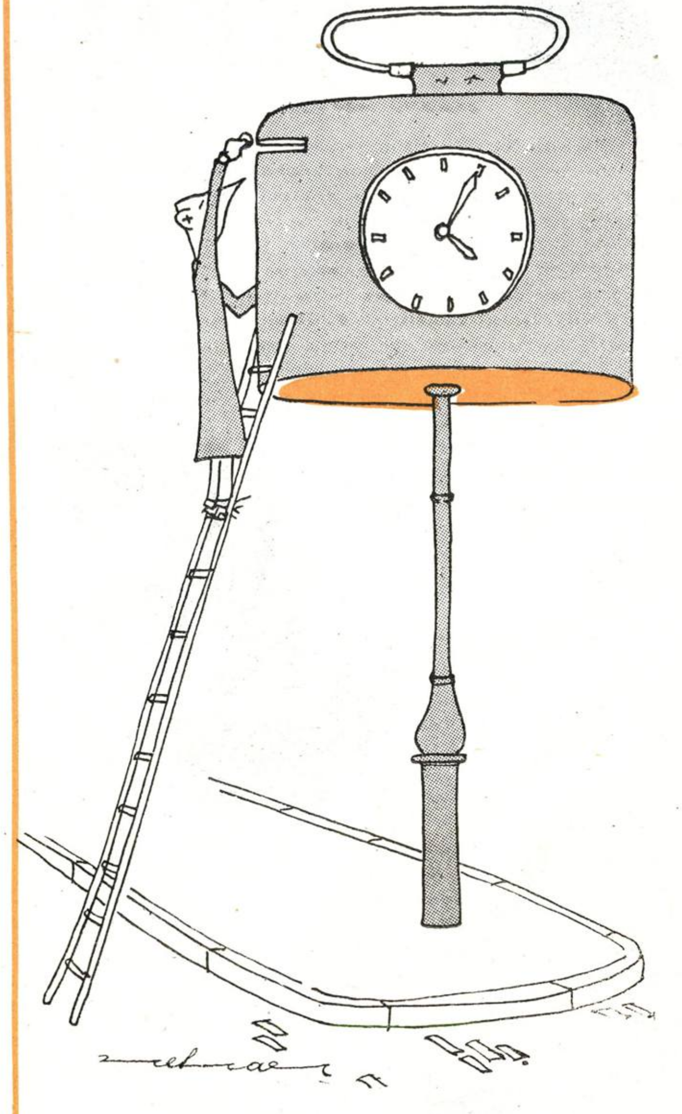

Alışkanlık!..

(Nehar Tüblek)

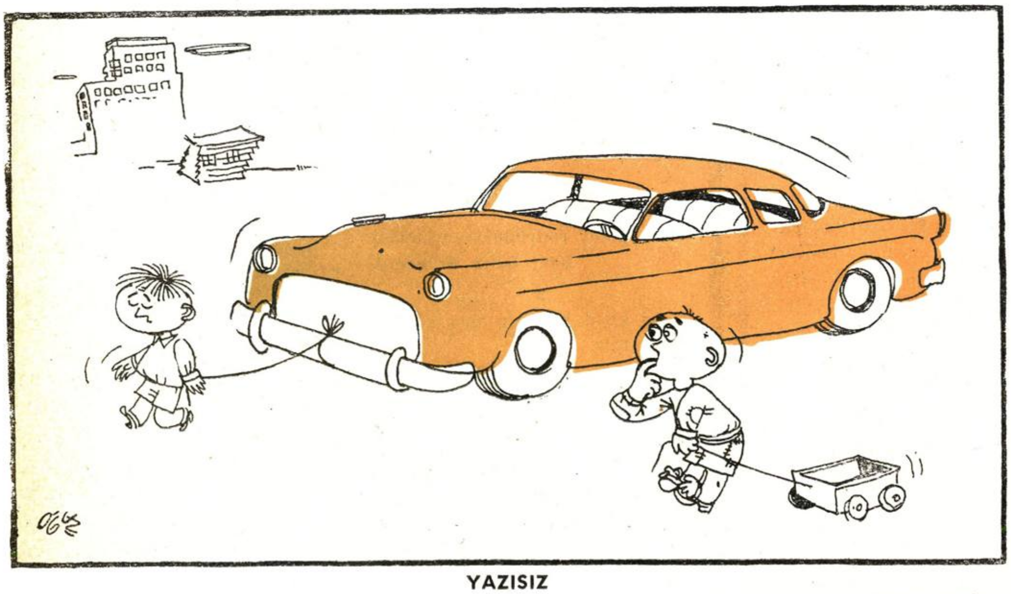

YAZISIZ

(Oğuz Aral)

— Hah! Şimdi yakaladım.

(Erol Kandiyar)

Tarih Olmuş Fıkralar

SEN DE YEMİŞSİN...

Muhalif olmak güzel şeydir.

Muhalefeti susturmaya çalışmak ta çirkin değildir.

Edebiyat hocam rahmetli Süleyman Bahri:

— Kafa tutmak ne kadar zevkliyse, kafa tutanı tokatlamak ta o kadar zevklidir, derdi.

Sözün kısası Tevfik Fikret haklıdır: «En celi hikmet, ezmeyen ezilir...»

✶

Bu satırları karalayan naçiz kalemin sahibi muvafıklar safında değildir, yaradılıştan muhaliftir. Dün de muhalifti, bugün de muhaliftir. Dünkü ve bugünkü muhalefet bundan ötürü kendisine mültefit davranmıştır ve gene bundan ötürü hiçbir iktidar kendisine sap olacağı bir balta vermemiş, bu yolda gene Demokrat iktidar yumuşak davranmıştır, bir hayli sertlendikten sonra...

Neyse, konumuza gelelim:

İktidara sorarsanız memleket gül, gülüstandır. Her köy, her kasaba kalkınmaktadır ve en kısa zamanda ufuklarımıza fabrika bacalarından parmaklık örülecektir...

Muhalefete sorarsanız, hakikat tam bu söylenenlerin aksidir. Köy yoksul, kasaba harap, şehir perişandır ve fabrika bacaları bir seraptan ibarettir. Ben muhalifim amma, bu nevi muhalefete, «İnsafın o yerde namı yok mu?» deyip şu fıkrayı naklediyorum:

Anlatmadan da insanın soracağı geliyor: «Memleket bu kadar sefil de sizler nasıl oluyor da refah içindesiniz?»

Fatih'in defterdarı, padişahın:

— Akrep ve yılan sokmasına deva var mıdır? sualine:

— Vardır efendimiz. Hintliler panzehir diye yılan ve akrep sokan adama, suda ezilmiş köpek tersi yedirirler, cevabını vermiş.

Koca Fatih biraz düşünmüş:

— Osman Çelebi, demiş, bunu kendi gözünle gördün de mi söylüyorsun, yoksa duydun da tekrarlıyor musun?

— Gözümle gördüm, Hindistanda bulunduğum zaman gördüm. Orada zehirlenip ölmemek için halk suda ezilmiş köpek tersi yer...

Fatih kahkahayla gülmüş:

— Anlaşıldı Çelebi, o haltı sen de yemişsin...

Selâmi İzzet SEDES

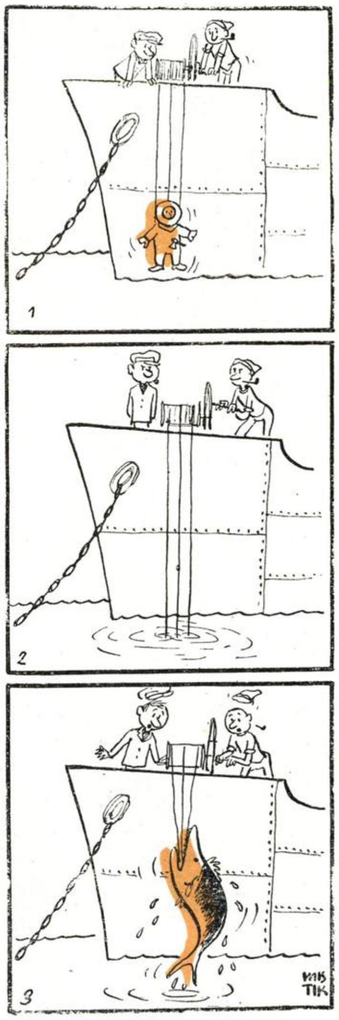

YAZISIZ

(Mustafa Eremektar)

İstanbul'dan Hayri Hokkacı:

— Bazı mecmualarda okuyorum, Amerikalılar aya bir roket göndermeğe hazırlanıyor ve içine koyacak gönüllüler arıyorlarmış. Yirmi yaşındayım, sıhhatli ve cesurum. Gitsem beni kabul ederler mi acaba?

— Belki ederler, fakat siz oraya gitmek için pasaport nasıl alacaksınız?

★

Kocamustafapaşa'dan M. Z. :

— Nemrut Amca, bari sen söyle: Türkiye'de hayat pahalılığı var mı, yok mu?

— Beni cevap düşünmek külfetinden kurtaracak derecede mizahî sual sorduğunuz için teşekkür ederim.

★

Yeşilköy'den Mustafa Rızık:

— Bu sene bıldırcın niye az oldu?

— Bu sene bıldırcın az olmadı. Avcılar çoğaldı, sizin bıldırcın vurma ihtiyacınız arttı ve memleketteki bıldırcın sarfiyatı yükseldi de onun için size öyle geliyor.

★

Ankara'dan Nihat Uz:

— Herşey olur ama, yerli filme gitmek hiç aklıma gelmezdi. Geçen gün onu da yaptım. Efendim bir filim ki hayret... Gayet güzel takdim yazıları arkasında kulakları tırmalamayan, baş ağrıtmayan bir müzik, akıcı ve can sıkmayan bir senaryo, baş rolde çıtı pıtı, hanım hanımcık bir kızcağız, sonra efendim öyle göbekli sahneler filân yok; sonunda da kimse veremden ölmüyor, kavga sahnelerinde hiç te garip garip sesler çıkmıyor, fotoğraflar net ve temiz...

— Vallahi kardeşim; mektubunu ancak buraya kadar okudum ama ben, rüya tâbircisi değilim.

Doktor — Şimdi anladım... Sizde aşağılık duygusu var!..

(Oğuz Aral)

FRANSIZ MİZAHINDAN:

Uyku İlâcı

Nakleden: Mete ŞAR

Dünyada beraberce idaresi kolay olmıyan iki şey vardır: biri güzel bir kadın, diğeri canciğer bir dost. Işte Michel Bichet her ikisine de sahiptir. Fakat bu üçlü muhabbet anlaşması bir türlü tamamlanamıyordu. Çünkü Michel Bichet ve Lucien Finet aynı büroda çalışıyorlardı. Dolayısiyle Lucien'in, Madam Michel'i yalnız başına ziyaret etmesi imkânsızdı.

Lucien, arzusunda muvaffak olmak için çok çareler düşündüyse de hiçbirinde muvaffak olamadı. En nihayet bir polis romanı okurken aklına pratik bir çare geldi. «Uyku ilâcı.»

Hemen ertesi akşamki ziyaretinde, bu dahiyâne buluşunu Ketty'ye fısıldadı. O da bundan pek memnun olmuştu. Öbür hafta Michel Bichet'in dalgın bir anından istifade ederek, kâğıt oynarken içki bardağına birkaç damla uyku ilâcı damlattılar. Zavallı kısa bir zamanda horuldaya horuldaya uyuya kaldı.

Onu, fevkalâde itina ederek yatak odasına götürüp yatırdılar. Iyi kalpli karısı sevgili kocasının üstüne battaniye bile örttü.

Aylardanberi bekledikleri gün gelmişti. Naylon çamaşırları içinde Ketty çok güzeldi. Hele o şeffaf çamaşırlar çıkınca...

Kocasını merak ettiğinden, biraz sonra çıplak ayaklarının ucuna basarak kocasının yattığı odaya gitti. Giyinmekte olan aile dostu müthiş bir çığlık duydu. Hemen odaya koşan Lucien Firet, güzel Kett'yi kocasının morarmış cesedi önünde ağlar buldu. Michel Bichet, gözleri faltaşı gibi açılmış, başı bir yana düşmüş, dili bir karış sarkmış fecî bir vaziyette yatıyordu.

Lucien; «Uyku ilâcını galiba fazla karıştırdık» diye fısıldadı. Güzel kadın, «Sevgili kocacığım!» diye çocuk gibi ağlıyordu. Ne çare ki üzerinde gözyaşlarını kurulayacak en ufak bir bez bile yoktu. Lucien hâlâ şaşkındı:

— Şimdi ne yapacağız? diyordu.

Ketty:

— Sen Belçika'ya gidersin, dedi. Ben de anneme giderim. Onu bu vaziyette bulmuş gibi öğleden sonra polise haber veririm.

Ketty Bichet, annesinde öğleyi zar zor edip eve döndü. Kalbi heyecandan duracak gibiydi. Odaya girmeden kapıyı iterek uzaktan baktı ve bakmasiyle çığlığı basması bir oldu. Cesed odada yoktu. Bütün evde de yoktu ayrıca. Kanapenin, yatakların altına, çöp sandığına kadar aradı. Yok... Yok... Uçmazdı ya. Gözüne saat ilişti. On ikiyi çeyrek geçiyordu. Sevgili kocası her gün bu saatte işten dönerdi. Birden kapının kilidinde bir anahtar döndü ve kocasının hayali kapının aralığından içeri kaydı. Ketty düşüp bayılmıştı.

Kendine geldi zaman, gece cesedin yattığı yatakta yatıyordu. Michel gülerek elini tutuyordu:

— Demek Lucien'le bir olup beni kandırdınız. İnşallah bu size ders olur da aklınız başınıza gelir.

— Ama... Şey... Ölmedin mi sen? diyebildi.

Kocası gülmesine devam ederek:

— İçkiyi içerken, bugün 1 Nisan olduğunu hatırladım, dedi. Aslında beni biraz uyutturur. Uyanınca kalkıp yüzümü boyadım. Ölü gibi yattım. Ama yalnız bir kabahatin var. Bir dahaki sefere banyo yapmak istersen Lucien'in gitmesini bekle, belki seni bu kılıkta görür, dedi.

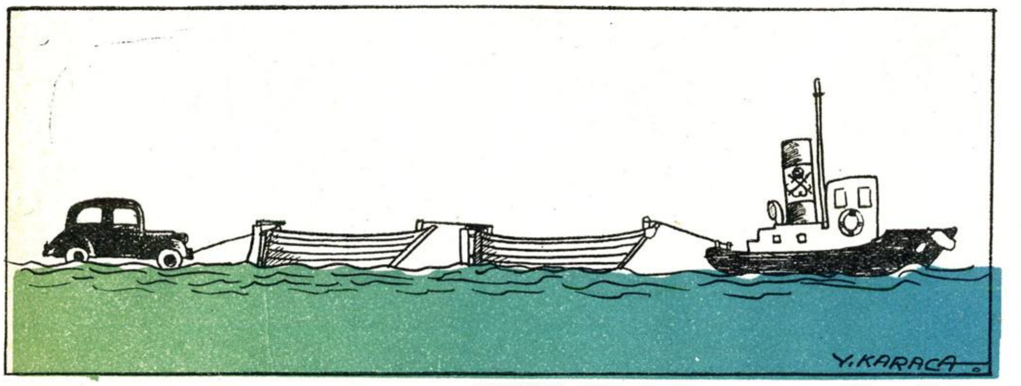

YAZISIZ (Yılmaz Karaca)

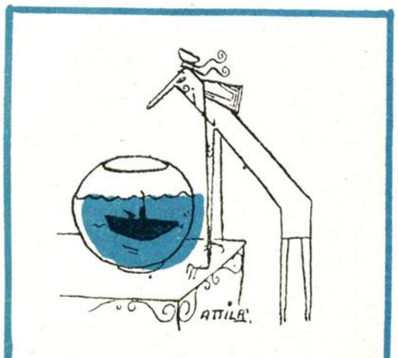

YAZISIZ (Attilâ Bayraktar)

Babil Kulesi

TEF'İN ROMANI

YAZANI

ORHAN KEMAL

\- 18 -

— Aklıma sen geldin. Bu gece anladım senin kıymetini!

Karyolaya girdi.

Kadın sevinçten az kalsın bayılacaktı.

— Sahi mi? dedi.

— Elbette sahi. Sen gerçekten de pırlantaymışsın meğer. Meğer ben senin kıymetini bilmiyormuşum...

Kadının kirpikleri yaşardı. Gitti, kocasının boynuna minnetle sarıldı:

— Canım kocacığım benim, beni affet!

— Ne var?

— Fena, çok fena şeyler düşündüm dü hakkında. Ama, sen de sahiden pırlantaymışsın. Bundan Bundan sonra sabaha kadar gelme istersen, hiç beklemiyeceğim. Çünkü sen...

— Sabaha kadar gelmemek olmaz. Arada bir. Çünkü, malûm, romancıyız Allah kahretsin. O çağırıyor, bu çağırıyor... Gitmemek olmuyor. Bense sevmem öyle yerleri. Sonra sen. Şerefsizim bugün ziyafette hep seni düşündüm. Ayıp ediyorum, gaddarlık ediyorum hattâ diye. Yediğim lokmalar boğazımdan geçmiyordu. Bu saate kadar oturdum ama, gel sen bana sor. Biliyorum, bekliyorsun. Seni gece yarılarına kadar bekletip uykusuz bırakmaya ne hakkım var?

Kadın hıçkırıyordu. Sevinç, saadet hıçkırıkları.

— Düşünme, beni zerrece düşünme kocacığım. Bundan sonra beklemiyeceğim gibi, senin hakkında kötü şeyler de düşünmiyeceğim. Anladım ki sen, dünyanın en namuslu, en faziletlisi...

— Sen? Sen ya?

— Ben senin kesip attığın tırnak olamam!

— Estağfurullah, rica ederim.

— Bırak, bırak söyliyeyim. Ben çok fena, kara kalpli bir kadınım. Beni affet!

— Amma yapıyorsun...

— Evet. Çünkü senin hakkında ne düşündüm biliyor musun?

— Ne düşündün?

— Ah yarabbi nasıl söyliyeceğim? Ya metresi varsa diye düşündüm. Halbuki sen... Beni affet kocacığım. Beni affetmezsen uyuyamam!

Romancı tok sesiyle:

— Affettim, dedi.

Kadın büyük bir iç emniyeti içinde, mesut, kalktı, elektriği söndürdü.

Romancı gene «Bâbil Kulesi»ni düşündü. Bâbil şehrindeki kulenin inşası sırasındaki ayrı dilden konuşan insanların hali. Ne güzel bir roman olabilirdi halbuki. Nüsret'ten almak istiyordu konuyu. Roman yazılıp, kitap halinde yayınlandıktan sonra şurada burada gevezelik eder, «Konuyu ben verdim!» diyebilirdi. Fakat ne enteresan bir konuydu!

Nüsret te aynı şeyi düşünüyordu. Lokanta dönüşü saçsaça, başbaşa kavga ettikten sonra barışmışlar, çeyrek saattenberi ise tekrardan canciğer olmuşlardı.

— Ukalâ! dedi Nüsret.

Leman:

— Kim? diye sordu.

— Kim olacak, gizim kırtipil romancı. Bizim Bâbil Kulesini elimizden alacak nerdeyse. Çok enteresanmış. Sanıyor ki, böyle şeyleri yalnız kendisi yazar!

— Sahi Nüsret, bu işlerin yalnız kendisine mahsus şeyler olduğunu sanan bir hali var!

— Hem de nasıl. Bu işi kendinden başkasının yapabileceğine ınanmak istemez.

— Sonra birşey daha. Karısı boyuna yokluktan bahseder. Bu tuttu bir ziyafet çekti. Ne dersin?

— Fiyaka. Hele şu seçmenlerin nabzını yoklamaktan döneyim de görsün. Koca bir «Bâbil Kulesi»yle çıkacağım karşısına. Romanın felsefesi, melsefesi... Biz de çakarız onun çaktığı kadar felsefeden.

— Aynı lokantada bir ziyafette biz çekeriz ona!

— Tabi! tabiî... Altta kalmak olmaz.

— Olmaz kocacığım. Fakat bu gecekileri unutalım. Sonra annem, dayım... Emin ol hiç te fena insanlar değiller!

Nüsret esnedi:

— Müsaade et te işin bu tarafını da yarın düşünelim. Bak horozlar ötmeye başladı.

Karısına arkasını döndü, gözlerini yumdu.

Ertesi gün İstanbul'da başlayan rüzgârsız, tertemiz bir sabahın ilk ışıkları, akşam terzininkinin «kullanılmış» hissini vermek için eliyle buruşturup attığı «şey» i de aydınlattı. Hem kapı önünde, iftiracıları yalanlıyarak beyaz beyaz yatıyordu. Evin önünden geçip sabah namazına gidenlerden birkaçının gözüne çarptı. Göremzlikten gelenler olduysa da, kara sakallı bir lâhavle çekerek, üzerine bastı geçti.

Çok geçmeden mahallenin öğrenci çocuklarından birinin çıplak ayağı geldi, yanında durdu. Topaç gibi bir oğlandı. Eğildi, aldı. Evirdi çevirdi... Balon sandı peşin. Balon muydu acaba?

Üfleyerek şişirmek istedi.

Balon değildi. Balon değilse, neydi?

Daha kuvvetle üfledi. Balon olmadığına yüzde yüz kanaat getirmişti, getirmişti ama, ne olduğunu da öğrenmesi lâzımdı. Etrafına bakınırken, yanına bir başka çocuk sokuldu. Uzun boylu, çarpık çeneli, sıska bir oğlan.

— O ne lan? diye sordu.

Erol gururla:

— Balon, dedi.

— Şişir bakim!

Şişirdi.

— Daha şişir.

— Fazla şişmiyor ki.

— Balon olsa şişer. Ver bakim.

— Neye vereyim?

— Yemiyeceğiz ya!

— Ye, yeme. Vermem.

— Verme. Balon değil ya.

— Olmasın, sana ne?

Bakkalın kızı, sonra bir başka çocuk.

Erol elindekiyle az açıldı.

Bakkalın kızı çarpık çeneli oğlana sordu:

— Erolun elindeki ne?

— Balon diyor ama, değil.

— Ne ya?

— Ne bileyim ben?

Erol'a yaklaştılar. Erol şişebildiği kadar şişirip söndürüyor, ..da parmağına takıyor, havada ..alıyordu. Ne bakkalın kızı, ne de ötekiler ne olduğunu anlıyamamışlardı. Merakları gittikçe artıyordu ki, bir kapı açılık kapandı. Peşin, elinde siyah çantasiyle kâtip, az sonra da kâtibin üç çocuğu, çıktılar.

Kâtip zihnen adamakıllı meşguldü. Romancıdan alacağı yüzden başka, bundan sonra bu fiyata bulacağı müşterileri tasarlıyordu. Ayda iki müşteri götürse, ikişer yüzden ederdi dört yüz, net. Şirkette eline geçen neydi ki? Yüz altmış sağlam!

(Devamı var)

TAŞ DEVRİNDE

Maymun — Bizim eski akrabalar adam oldular, şimdi yüzümüze bile bakmıyorlar...

(Mustafa Eremektar)

Resim Sergisi

YAZISIZ

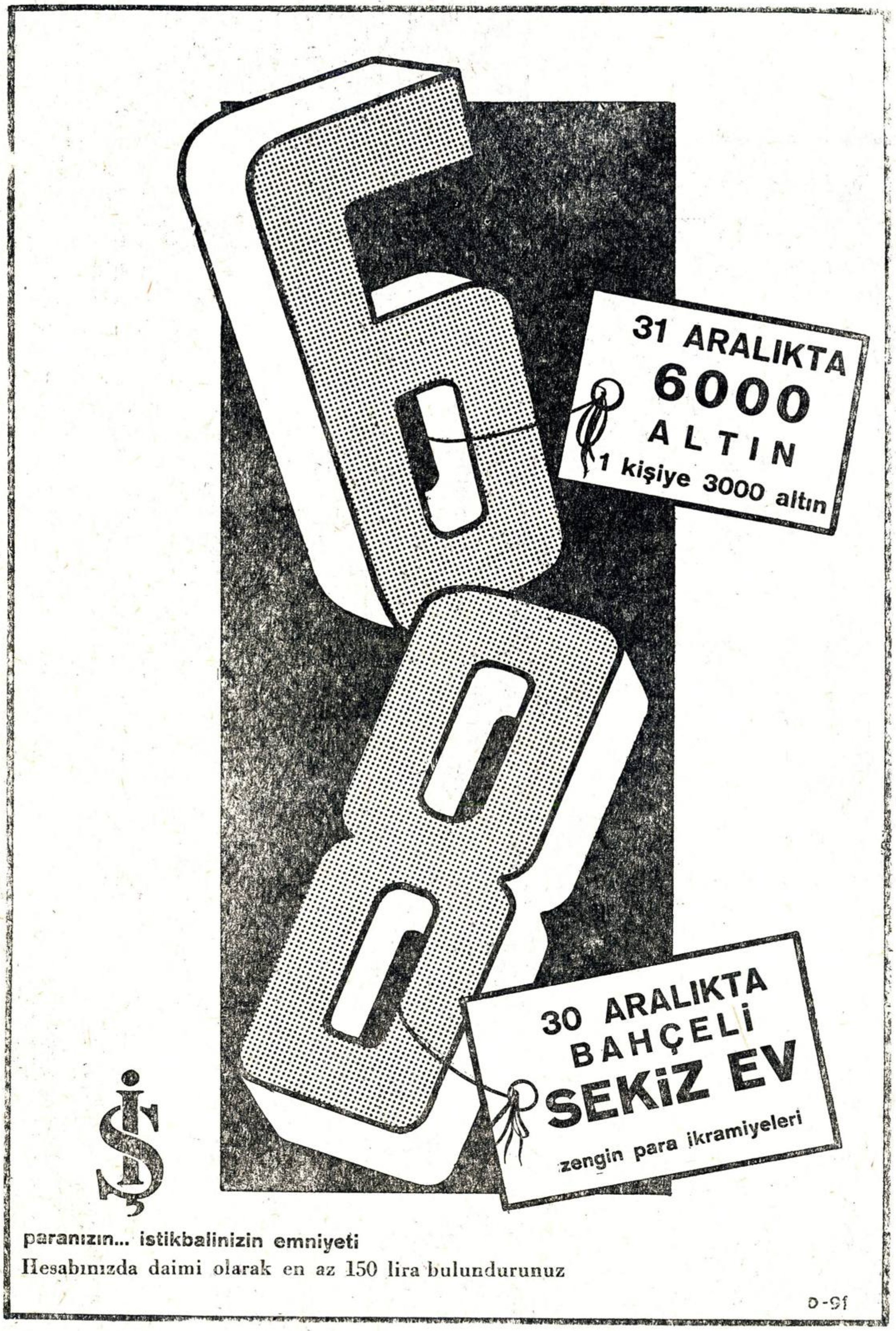
31 ARALIKTA
6000
ALTIN
1 kişiye 3000 altın
30 ARALIKTA
BAHÇELİ
SEKİZ EV
zengin para ikramiyeleri
İŞ
paranızın... istikbalinizin emniyeti
Hesabınızda daimi olarak en az 150 lira bulundurunuz

KIZ — İKİNİZİ DE SEVİYORUM... ONUN İÇİN BAŞ-
KA BİRİSİYLE EVLENECEĞİM..